

синковци и майка имъ сложи качамака и једнѣхъ паницѣхъ съ лѣутеницѣхъ да видите колко ни пада сладко на сѣрдце!

Сшеф. (на странѣ) Ей, Боже! мой, Боже! Когато је могло човѣкъ да си живѣе съ толко малко; зашто и азъ да немогѣхъ да живѣѣхъ! чекай побратиме да ся опытамъ да ли щѣхъ могѣхъ да носѣхъ и азъ твое-то брѣме.

Лука. Хайде да видимъ. Боже помози!

Сшеф. Ты ми го само подигни на гърба да видѣхъ до кадѣ щѣхъ могѣхъ да го отнесѣхъ.

Лука. (смѣешкомъ) Хайде да видимъ. Ха! ха! ха! чини ми ся че ви много тежи.

Сшеф. (сгромолися и падна наземъ подъ брѣме-то).

Лука. Видите ли Господине, че това така лесно не ся носи?

Сшеф. (става и нажалено дума:) Не ся носи. — наистина — не ся носи. —

Лука. (като нарами брѣме-то си) Съ богомъ. Немамъ врѣме да си губѣхъ деня (отива).

Сшеф. Ей главо! главо! ты отъ два дни не си испилъ нито једнѣхъ чашѣхъ чай, а искашь брѣме да носишь (подига уныло рѣцѣ) клѣтый Стефане! ты си достигналъ до дѣто да станешъ или крадецъ, или просякъ. Ахъ! да умрѣхъ за Маріѣхъ бы было по-лесно, отколко-то да просѣхъ за неѣхъ! — но, ако умрѣхъ, що ще ѣхъ ползова смѣрть-та ми. — ахъ! скрый ся отъ мене ты гордосте! слегнете ся выѣхъ неспособни мои рамена! — Азъ щѣхъ прѣтеглѣхъ сичко за женѣхъ-тѣхъ и дѣтенце-то си! сичко нѣщо щѣхъ прѣтеглѣхъ за једнѣхъ старѣхъ слѣпѣхъ майкѣхъ!